И малко духът на новорождения Христос, обхванат
бога, доближава се дявола при майката му, го-
ству великолепно облечен от мъгла сего. Ко-
ятата дявола, казо дявол, го ударя силно
на дръвтолуци: „Ако има свещи на свята,
за тоба сме виновени(ко), сваре,"— викнал изу-
ковлен и изчезнал се изчезнал: Изгрява на
сварета зрелвана из двете двери и дъхът му
зрака се вдигнал назад из небето. Начвана
детонации бъзина, молитви и хвали — и дявола
се изправоцвал во своеси... В тъй тъй молитви
вестиар ~~му се~~ будещо му се свято и той чуя
нектрон глас да шепне при горещото ниче,
~~под~~ глас идещ далеч из небет, сякаш идещ
сиятелят на из сроната: „Ти изобра от грях-
ницет и си остави в греха им. Ти си отна свяа-
ще чрет да бъдеш, за да неизчиши себе си
при тъй!" — Господи, неоплакаш ли над себе
си?... над други не плача, не тежнат дали
ще ги за оплакване." ~~Но~~ И чуло се гласа
глас да говори из небето: „Това е гонтем

инв. № 35
110
ZTm 20